

Στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι αντιπροσωπείες διαθέτουν αριθμό οχημάτων, συμπεριλαμβανομένου ενός τζίπ, ίσο προς τον αριθμό των υπαλλήλων. Στις βιομηχανικές χώρες, πέραν του υπηρεσιακού αυτοκινήτου του προϊσταμένου αντιπροσωπείας (και εκείνου του αναπληρωτή προϊσταμένου⁽¹⁾, ενδεχομένως), υπάρχουν κανονικά ένα ή δύο αυτοκίνητα υπηρεσίας ανάλογα με τον αριθμό των υπαλλήλων καθώς και, ενδεχομένως, ένα μίνι λεωφορείο. Τα κριτήρια επιλογής του είδους του αυτοκινήτου στηρίζονται στην ανάλυση των ιδιαιτεροτήτων κάθε αντιπροσωπείας και της πόλης εγκατάστασης. Στην πράξη, ο μέγιστος κυλινδρισμός των οχημάτων πρέπει να είναι κατώτερος των 2.000 κυβικών εκατοστών (cc) και μέχρι 2.500 cc για τα 4x4 και το μέγιστο κόστος κατώτερο των 22.000 ECU.

Για την ανανέωση των οχημάτων, οι τρεις παράμετροι που λαμβάνονται υπόψη είναι: η παλαιότητα (μετά από 5 έως 7 έτη από την ημερομηνία αγοράς τους)· τα χιλιόμετρα (100.000 έως 150.000 χλμ. ανάλογα με την κατάσταση τους) και η σημασία των εξόδων συντήρησης. Ένας εσωτερικός διαγωνισμός ο οποίος περιλαμβάνει τις προϋποθέσεις χρήσης καθώς και τις λεπτομέρειες συντήρησης, τα κριτήρια και τις παραμέτρους αγοράς και ανανέωσης διανεμήθηκε στις 29 Απριλίου 1996.

4. Τα γραφεία εκπροσώπησης στις πρωτεύουσες των κρατών μελών διαθέτουν δύο οχήματα εκ των οποίων ένα προορίζεται να χρησιμοποιεί ως αυτοκίνητο εκπροσώπησης και το άλλο για τις ανάγκες της υπηρεσίας (μεταφορά αγαθών και προσώπων). Οι περιφερειακές αντένες διαθέτουν ένα μόνον αυτοκίνητο το οποίο ανταποκρίνεται στις δύο προαναφερόμενες ανάγκες. Η χρήση του υπηρεσιακού αυτοκινήτου περιορίζεται στις αυστηρές ανάγκες εκπροσώπησης ενώπιον των εθνικών αρχών. Όλοι οι υπάλληλοι που εκπροσωπούν την Επιτροπή κάνουν χρήση του εν λόγω οχήματος.

Τα κριτήρια επιλογής του είδους αυτοκινήτου στηρίζονται στην ανάλυση των ιδιαιτεροτήτων κάθε γραφείου εκπροσώπησης και της πόλης εγκατάστασης. Στην πράξη, ο μέγιστος κυλινδρισμός των οχημάτων πρέπει να είναι κατώτερος των 2000 cc και το μέγιστο κόστος κατώτερο των 22.000 ECU. Για την ανανέωση των οχημάτων, οι δύο παράμετροι που λαμβάνονται υπόψη είναι η παλαιότητα (μετά από 5 έως 7 έτη από την ημερομηνία αγοράς τους) και τα χιλιόμετρα (100.000 έως 150.000 χιλιόμετρα ανάλογα με την κατάσταση). Ένας εσωτερικός κανονισμός που περιλαμβάνει τις προϋποθέσεις χρήσης καθώς και τις λεπτομέρειες συντήρησης, τα κριτήρια και τις παραμέτρους αγοράς και ανανέωσης ευρίσκεται υπό μελέτη.

(¹) Επίσημος τίτλος (επί του παρόντος Γενεύη, Μόσχα, Τόκιο, Ουάσινγκτον).

(98/C 158/57)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3158/97

υποβολή: **Jan Mulder (ELDR)** προς την Επιτροπή

(13 Οκτωβρίου 1997)

Θέμα: Η κατάργηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή τυριού προς τις αγορές με μεγάλη αγοραστική δύναμη

Τα προβλήματα που ανακύπτουν σήμερα σε ό,τι αφορά το σύστημα χορήγησης πιστοποιητικών εξαγωγής, επηρεάζουν όλο και πιο αρνητικά τις δυνατότητες εξαγωγής στον ευρωπαϊκό τομέα γαλακτοκομικών προϊόντων, ο οποίος χαρακτηρίζεται ήδη από πτώση της τιμής του γάλακτος. Για την επίλυση του προβλήματος αυτού, θα ήταν δυνατόν μεταξύ άλλων να μειωθούν ή και να καταργηθούν πλήρως οι επιστροφές κατά την εξαγωγή τυριού προς αγορές με μεγάλη αγοραστική δύναμη. Γνωρίζουμε ότι η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη αυτή, δεδομένου ότι κατά το παρελθόν έχει ήδη μειώσει ορισμένες επιστροφές κατά την εξαγωγή.

Μπορεί να ανακοινώσει η Επιτροπή για ποιά λόγο, και παρά τα επίμονα αιτήματα που έχουν εκφραστεί από διάφορες πλευρές, δεν έχει (ακόμη) αποφασίσει να καταργήσει τις επιστροφές κατά την εξαγωγή τυριού προς τις Ηνωμένες Πολιτείες;

Απάντηση του κ. Fischler εξ ονόματος της Επιτροπής

(17 Νοεμβρίου 1997)

Οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν τον σημαντικότερο προορισμό εξαγωγής κοινοτικών τυριών, ως προς την ποσότητα και την αξία. Ωστόσο, η σπουδαιότητα της εν λόγω αγοράς ποικίλλει ανάλογα με τα κράτη μέλη. Αυτό εξηγεί και τις διαφορές απόψεων ως προς τον καθορισμό μηδενικής επιστροφής για τα τυριά με τον ανωτέρω προορισμό, καθώς και την επιφυλακτικότητα, με την οποία δε συμφωνεί το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου, που χαρακτηρίζει τη σχετική στάση της Κοινότητας, η οποία ωστόσο δεν θα πρέπει να εμποδίζει τους παράγοντες αμφοτέρων των πλευρών του Ατλαντικού να σχεδιάζουν τις μελλοντικές τους δραστηριότητες σε πάντοτε λιγότερο ευνοϊκές συνθήκες επιστροφών.

Εξάλλου, η Επιτροπή οφείλει να ελέγχει αν οι ποσοτώσεις, που προέκυψαν από τις διαδοχικές πολυμερείς διαπραγματεύσεις (Ουρουγουάη, Τόκιο), αξιοποιούνται στο μέγιστο δυνατό βαθμό, προκειμένου να αποφεύγεται οποιαδήποτε ενέργεια που θα μπορούσε να οδηγήσει τις αμερικανικές αρχές να προσφέρουν τις κοινοτικές ποσοτώσεις σε οποιοδήποτε άλλο κράτος του κόσμου, στο πλαίσιο του συστήματος της «διεθνοποίησης».